

РЕШЕНИЕ

№ 10154

гр. София, 16.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Димитър Петров
Ана Методиева

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **101** по описа за **2026** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на К. К. К. от [населено място] срещу Решение №4135 от 17.11.2025г. постановено по нахд №4900/2025г. на СРС, с което е потвърдено наказателно постановление НП №24-4332-015233 от 08.07.2024г., с което на касатора на основание чл.182, ал.1 т.6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ му е наложена глоба от 750лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

По изложените в касационната жалба съображения –се моли решението като неправилно, немотивирано и постановено при съществени процесуални нарушения - да бъде отменено. Твърди се, че съдът не е обсъдил, че АУАН и НП страдат от пороци като това, че има разминаване на датата на нарушението, както и неяснота за мястото. В АУАН е посочено 17.04.2024г., докато в НП е 17.06.2024г.,поради което визираната неточност е довела до нарушаване правото на защита на лицето. Не е възприет извода на СРС, че има фактическа грешка като действителната дата е 17.04.2024г., тъй като актът, с който лицето е санкционирано е НП, а не АУАН. Също така се твърди, че неясно защо СРС е приел, че нарушението е извършено на 17.04.2024г. - датата посочено в АУАН, а не на датата визирана в НП. На следващо място не се споделят и доводите на СРС касателно това, че има ясно описано и по място на нарушението. Подчертава се, че не представлява такова изписването на [населено място] и ул.Без име или посоченото на второ място бул. Б. шосе. Твърди се, че има разминаване и в това описание между описанието в НП и

описанието в АУАН. С оглед изложеното се моли да се уважи касационната жалба.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.П.. Претендират се разноски.

Ответникът, чрез юрк.К., оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли като се потвърди решението на СРС. Представя писмени бележки. Претендира юрк.възнаграждение.

Представителят на СГП –дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и предлага да не се уважава.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, XIX касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е основателна.

СРС, за да потвърди НП е приел, че не са допуснати релевираните процесуални нарушения като по същество деянието е доказано. Същото се изразява в това, че на 17.04.2024г. в 14,49ч. касаторът като водач на л.а марка „И. Кю 50“ СВ 6400 АР в [населено място] по бул.Б. шосе в посока от С. към [населено място], при ограничение на скоростта за населено място, е управлявал л.а. със скорост от 114км/ч, установена с описаното АТТС.

Касационният състав не споделя изводите на СРС, че няма процесуални нарушения от категорията на съществени такива, които да са довели до засягане на правото на защита на лицето вкл. водещи до отмяна на НП. Относно датата –неправилно СРС е приел, че се касае за фактическа грешка. В действителност датата на деянието е безспорна от приложените и описани към АУАН доказателства - на първо място протокол от използваното автоматизирано техническо средство и на второ място собственоръчно попълнена от лицето декларация от 28.06.2024г., видно от които датата е 17 април. В НП, издадено на 08.07.2024г. -е посочена дата 17 юни, което безспорно е грешка. В производството обаче по ангажиране на административно-наказателната отговорност – процедура по поправка на ЯФГ няма. Това е така, тъй като са съотносими правилата по НПК, поради което АУАН има подобно на обвинителния акт в наказателното производство- и обвинителна функция, освен установителна функция. С оглед изложеното в НП следва ясно да е очертано нарушението с индивидуализиращите го елементи -един от които е датата. Съществува отклонение в ЗАНН по силата на специална норма на чл.53, ал.2, която допуска да се издаде НП и при грешка в АУАН при положение, че е безспорно установено извършеното нарушение и самоличността на нарушителя. Следователно в обратната хипотеза – неправилна дата в АУАН е допустимо да се издаде НП с „корекция“ на посоченото обстоятелство. При неправилна дата в НП обаче подобна ЯФГ не може да съществува. НП е финализиращият акт по спора за това има или не нарушение и какво е следващото се наказание, поради което датата като съществен елемент е "неподменима" вкл. и съобразно същата се прави преценка за изтекъл давностен срок.

Останалите възражения на касатора за процесуално нарушение, свързано с неяснота касателно мястото на нарушението не се споделят като се приемат изцяло изводите на СРС за доказаност на деянието по същество. С оглед установеното нарушение относно датата обаче касационната жалба е основателна и следва решението на СРС да се отмени като вместо него се отмени НП.

По разносните същите на основание чл.63д от ЗАНН са основателни за касатора, поради което следва му се присъдят. Видно е, че пред двете съдебни инстанции са заплатени по 400лв./общо 800лв. или / за адвокатско възнаграждение, която сума съдът по възражението на ответника за прекомерност -намира за прекомерна и следва да намали наполовина т.е. 400лв. и за двете инстанции или 204,52 евро. Съображенията на състава за това са, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност, производството е било с по едно заседание и пред двете инстанции, както и отмяната на НП е на процесуално основание при доказаност на деянието по същество.

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №4135 от 17.11.2025г. постановено по нахд №4900/2025г. на СРС, с която е потвърдено наказателно постановление НП №24-4332-015233 от 08.07.2024г., с което на касатора К. К. на основание чл.182, ал.1 т.6 от Закона за движение по пътищата /ЗДВП/ му е наложена глоба от 750лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца.

Вместо него

ОТМЕНЯ наказателното постановление.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на К. К. К. ЕГН [ЕГН] от [населено място] сумата от 204,52 евро разноски общо пред СРС и АССГ.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: